

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΩΝ

Οι στρεβλώσεις του Τέλους ΑΠΕ και η συκοφάντηση των φωτοβολταϊκών

3 Οκτωβρίου 2011

Η ονομασία του “Τέλους ΑΠΕ” υπονοεί πως πρόκειται για μια δαπάνη, την οποία υφίσταται ο κάθε καταναλωτής ηλεκτρικής ενέργειας, ώστε να ενισχυθούν οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (ΑΠΕ). Ωστόσο, το σημερινό σύστημα υπολογισμού του Τέλους ΑΠΕ είναι στρεβλό και άδικο για τους καταναλωτές. Αποκρύβει τα πραγματικά κόστη της ηλεκτροπαραγωγής, ευνοεί τις συμβατικές ρυπογόνες μονάδες, αποφέρει κέρδη στους προμηθευτές σε βάρος των καταναλωτών, και συκοφαντεί, εν τέλει, χωρίς λόγο τις ΑΠΕ και ειδικότερα τα φωτοβολταϊκά. **Αυτό είναι το συμπέρασμα σχετικής μελέτης του Συνδέσμου Εταιριών Φωτοβολταϊκών (ΣΕΦ), που παρουσιάστηκε σήμερα.**

Το ειδικό Τέλος ΑΠΕ πληρώνεται από τους καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας επιπλέον των λοιπών χρεώσεων, ώστε να ισοσκελίσει τα έσοδα και τις δαπάνες του Ειδικού Λογαριασμού ΑΠΕ που τηρεί ο Διαχειριστής του Συστήματος Ηλεκτρικής Ενέργειας.

Τρεις είναι οι βασικοί παράγοντες που επηρεάζουν το Τέλος ΑΠΕ, όπως υπολογίζεται σήμερα:

1. Το μείγμα τεχνολογιών ΑΠΕ στο συνολικό ενεργειακό ισοζύγιο
2. Τα τιμολόγια ΑΠΕ (ταρίφες) που καθορίζει το ΥΠΕΚΑ για κάθε τεχνολογία ΑΠΕ, και
3. Η Οριακή Τιμή Συστήματος (ΟΤΣ) στο διασυνδεδεμένο σύστημα και το κόστος καυσίμου στα μη διασυνδεδεμένα νησιά (όσο μεγαλύτερη η ΟΤΣ και το κόστος καυσίμου, τόσο μικρότερο το Τέλος ΑΠΕ).

Ο τρόπος αυτός υπολογισμού, δημιουργεί μια σειρά από προβλήματα και στρεβλώσεις. **Με τον τρόπο που γίνεται σήμερα ο υπολογισμός του Τέλους ΑΠΕ, στην ουσία ευνοούνται οι προμηθευτές ενέργειας (πρωτίστως δηλαδή η ΔΕΗ) και επιβαρύνεται αναίτια ο καταναλωτής.** Συγκεκριμένα:

1. Η ΟΤΣ δεν υπολογίζεται σωστά, γιατί δεν περιλαμβάνει το κόστος πρόσβασης στο λιγνίτη και το κόστος της χρήσης των υδάτων από τη ΔΕΗ στα μεγάλα υδροηλεκτρικά. **Οι εθνικοί αυτοί πόροι καταναλώνονται δωρεάν από τη ΔΕΗ.**
2. Η ΟΤΣ δεν υπολογίζεται σωστά, γιατί δεν περιλαμβάνει το **κόστος των ρύπων των θερμικών μονάδων** που λειτουργούν με ορυκτά καύσιμα, ούτε και **το κόστος των Αποδεικτικών Διαθέσιμης Ισχύος (ΑΔΙ)**, με τα οποία επιδοτούνται άμεσα οι μονάδες αυτές.
3. Οι καταναλωτές πληρώνουν δυο φορές για τον ίδιο σκοπό, μόνο που ένα μέρος το καρπώνεται τελικά ο προμηθευτής, δηλαδή η ΔΕΗ, και όχι οι ΑΠΕ. Η είσοδος περισσότερων ΑΠΕ στο σύστημα, “αποβάλλει” τις ακριβές ρυπογόνες θερμικές μονάδες και ρίχνει την ΟΤΣ,

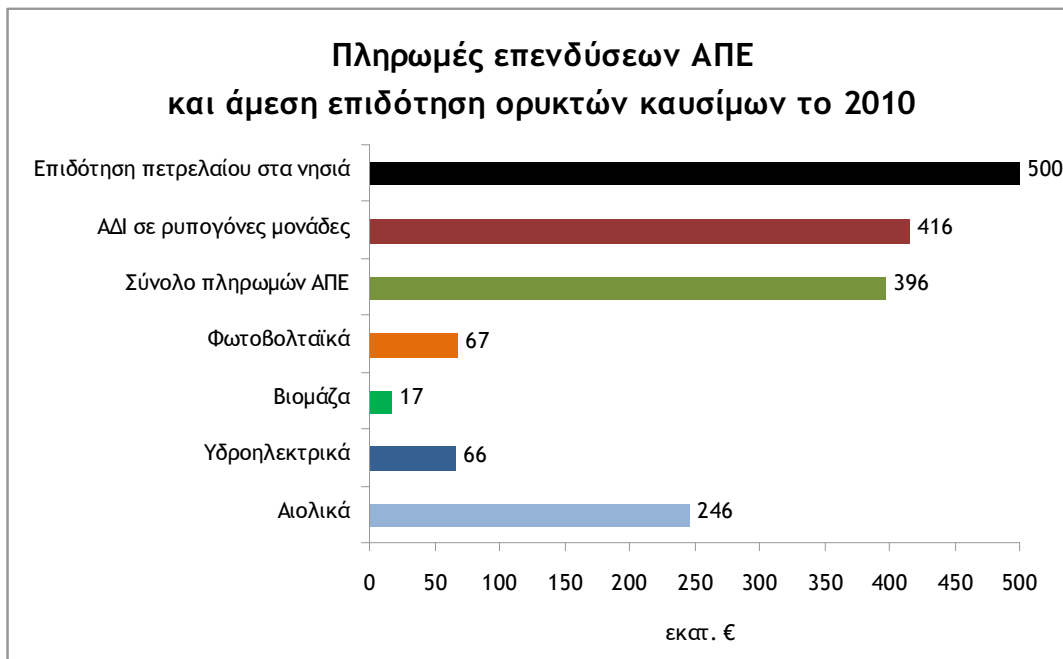
δηλαδή το κόστος προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας από τη ΔΕΗ, η οποία, ωστόσο, εξακολουθεί να την πουλάει ακριβά στον τελικό καταναλωτή, παρότι την αγοράσε φθηνότερα.

Είναι σαφές ότι απαιτούνται δραστικές αλλαγές στον τρόπο με τον οποίο υπολογίζεται το τέλος ΑΠΕ, ώστε να αντιπροσωπεύει το πραγματικό ύψος των ενισχύσεων που αποδίδονται στις ΑΠΕ και όχι να συμπεριλαμβάνει άσχετες προς τις ΑΠΕ ενισχύσεις (ρυπογόνων μονάδων ή της κερδοφορίας των προμηθευτών). **Μόνο έτσι θα καταστεί δυνατό να εκτιμηθεί το πραγματικό ύψος των ενισχύσεων που απαιτούνται για την προώθηση των ΑΠΕ, ώστε, και να επιτύχουμε τους εθνικούς στόχους και να πάψουν να συκοφαντούνται αδικώς οι ΑΠΕ και ειδικότερα τα φωτοβολταϊκά.**

Επισημαίνουμε ότι, η επίτευξη της πρώτης φάσης του στόχου για τις ΑΠΕ ως το 2014, συνεπάγεται, πέραν του περιβαλλοντικού οφέλους και της βελτίωσης ασφάλειας της ενεργειακής τροφοδοσίας, τη δημιουργία 12.450 θέσεων πλήρους απασχόλησης στις ΑΠΕ και, συνυπολογίζοντας και τις έμμεσες θέσεις εργασίας σε ευρύτερους τομείς της οικονομίας, συνολικά 26.235 θέσεων εργασίας, σε μια περίοδο πρωτοφανούς οικονομικής ύφεσης. **Τη μερίδα του λέοντος στις νέες αυτές θέσεις εργασίας προσφέρουν σήμερα τα φωτοβολταϊκά**, αφού στον κύκλο παραγωγής, εμπορίας, εγκατάστασης και συντήρησής τους δραστηριοποιείται ήδη πλήθος επιχειρήσεων. Υπολογίζεται ότι, για κάθε ευρώ που επενδύουμε στα φωτοβολταϊκά, η κοινωνία παίρνει πίσω τουλάχιστον 1,15 ευρώ (έχοντας οφέλη από αποφυγή δημιουργίας νέων συμβατικών υποδομών, από αποφυγή κόστους ρύπανσης, από δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, κ.λπ).

Όσο περισσότερα λοιπόν επενδύουμε στα φωτοβολταϊκά, τόσο καλύτερα για την ενεργειακή ασφάλεια και την αναπτυξιακή προοπτική της χώρας. Για αυτό το λόγο, ο ΣΕΦ εμμένει στο αίτημά του να αυξηθεί ο εθνικός στόχος για τα φωτοβολταϊκά έως το 2020. Ήδη μια πρόσφατη υπερσυντηρητική μελέτη της ΔΕΗ έχει δείξει ότι τα υφιστάμενα δίκτυα επαρκούν για την άμεση σύνδεση 5.500 MW φωτοβολταϊκών, διαψεύδοντας όσους ισχυρίζονται ότι για την παραγωγή σημαντικών ποσοτήτων ηλιακής ενέργειας απαιτούνται μεγάλες επενδύσεις σε υποδομές δικτύων. Μαζί, λοιπόν με τα 10.000 MW του προγράμματος ΗΛΙΟΣ, η εγκατεστημένη ισχύς φωτοβολταϊκών στην ηλιόλουστη χώρα μας μπορεί να ξεπεράσει το 2020 τα 15.000 MW, όση δηλαδή ήταν στη Γερμανία ένα χρόνο πριν!

Μήπως όμως ακόμη και οι συντηρητικοί εθνικοί στόχοι για το 2020 θέτουν σε κίνδυνο, μέσω του Τέλους ΑΠΕ τη βιωσιμότητα του ΔΕΣΜΗΕ; Μήπως για να αποφευχθεί η “οικονομική κατάρρευση” του ΔΕΣΜΗΕ πρέπει να μειωθούν οι ταρίφες για τα φωτοβολταϊκά; Το σύνθημα “αφελές” επιχείρημα είναι πως οι υψηλές ταρίφες των φωτοβολταϊκών επιβαρύνουν υπέρμετρα το τέλος ΑΠΕ, δηλαδή τους καταναλωτές. Το επιχείρημα αυτό δεν ανταποκρίνεται στη σημερινή πραγματικότητα, όπως εξηγήθηκε πριν και όπως δείχνει και το παρακάτω διάγραμμα για τα ποσά που δόθηκαν μέσω των εγγυημένων τιμών στις ΑΠΕ το 2010. Όταν μάλιστα συγκρίνει κανείς τα ποσά αυτά με τα χρήματα που δόθηκαν για να επιδοτηθούν τα ορυκτά καύσιμα μέσω των Αποδεικτικών Διαθέσιμης Ισχύος (ΑΔΙ) ή η ηλεκτροπαραγωγή με πετρέλαιο στα νησιά (όπου κατά μέσο όρο το κόστος παραγωγής είναι διπλάσιο από την τιμή πώλησης της ηλεκτρικής ενέργειας), τότε βλέπει ότι θα πρέπει να ξανασκεφτούμε πώς και πού ξοδεύονται τα χρήματα των καταναλωτών.

Ο κλάδος των φωτοβολταϊκών έχει αποδείξει και στο παρελθόν ότι ξέρει να παίρνει πρωτοβουλίες προς την κατεύθυνση της μείωσης των εγγυημένων τιμών πώλησης, όταν οι συνθήκες το επιτρέπουν. Πριν από δύο περίπου έτη, αξιολογώντας την επίδραση της μείωσης του κόστους εξοπλισμού, ο ΣΕΦ ζήτησε από την Πολιτεία να εξαιρεθούν τα φωτοβολταϊκά από την επιδότηση του αναπτυξιακού νόμου, ενέργεια η οποία ισοδυναμούσε, κατά τους υπολογισμούς της ίδιας της Πολιτείας, με μείωση της ταρίφας κατά 20%! Αν πρέπει να εξεταστεί εκ νέου η προσαρμογή των εγγυημένων τιμών, για τα έργα που θα υλοποιηθούν μελλοντικά, είναι γιατί έχει μειωθεί το κόστος των φωτοβολταϊκών τα τελευταία χρόνια, μια τάση που αναμένεται να συνεχιστεί και τα επόμενα χρόνια, και όχι γιατί ένα στρεβλό σύστημα υπολογισμού του τέλους ΑΠΕ απειλεί το ΔΕΣΜΗΕ. Εξάλλου, μια εύλογη αναπροσαρμογή των εγγυημένων τιμών, που λαμβάνει υπόψη της όλες τις παραμέτρους κόστους ενός έργου, δεν δημιουργεί προβλήματα στην αγορά (χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα της Γερμανίας). Αντίθετα, η δραστική και αλόγιστη περικοπή των εγγυημένων τιμών σε διάφορες κατηγορίες (π.χ. Τσεχία) ή/και η επιβολή πλαφόν (π.χ. Ισπανία), οδηγούν τμήματα της αγοράς σε κατάρρευση, με άμεση συνέπεια την απώλεια δεκάδων χιλιάδων θέσεων εργασίας.

Ήδη, με τις μειωμένες ταρίφες που ισχύουν σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες, πολλά έργα κινούνται συχνά στα όρια της βιωσιμότητας. Λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες δανεισμού στην Ελλάδα (περιορισμένη ρευστότητα των τραπεζών, υψηλότερα επιτόκια και μικρότερη διάρκεια δανεισμού), την υψηλή φορολογία, τα επενδυτικά ρίσκα και τους μεγάλους και συχνά απρόβλεπτους χρόνους ωρίμανσης των έργων, αντιλαμβάνεται εύκολα κάθε καλοπροαίρετος συνομιλητής, ότι η οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με την αναπροσαρμογή των εγγυημένων τιμών των φωτοβολταϊκών θα πρέπει να γίνει χωρίς σπουδή, αλλά με περίσσεια προσοχή, ώστε να μη θιγεί μια ακμάζουσα αγορά που δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας. Η χρηματοπιστωτική στενότητα είναι άλλωστε και ο σημαντικότερος λόγος που η Ελλάδα έχει, και θα αποφύγει και στο μέλλον, μια υπερθέρμανση της αγοράς φωτοβολταϊκών, όπως συνέβη σε άλλες χώρες, και όχι μια δραστική μείωση της ταρίφας.

Επειδή, όπως δήλωσε ο υπουργός ΠΕΚΑ κ. Παπακωνσταντίνου, σύντομα θα ξεκινήσει ο δημόσιος διάλογος για την αναπροσαρμογή των εγγυημένων τιμών, ο ΣΕΦ πιστεύει ότι, οι όποιες ρυθμίσεις θα πρέπει να διασφαλίζουν δύο πράγματα: τη βιωσιμότητα της αγοράς και των επενδύσεων και τη λελογισμένη επιβάρυνση των καταναλωτών. Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να ανασχεδιαστεί άρδην ο τρόπος υπολογισμού του τέλους ΑΠΕ και να προστατευθεί η φιλοσοφία και “αρχιτεκτονική” του Ν.3851/2010, του ισχύοντος δηλαδή νόμου για τις ΑΠΕ, που προβλέπει εξαμηνιαία απομείωση των εγγυημένων τιμών για τους νεοεισερχόμενους στα φωτοβολταϊκά. Σε κάθε περίπτωση επίσης, δεν συζητάμε για αναδρομικές μειώσεις των εγγυημένων τιμών ή άλλου είδους ανορθόδοξες παρεμβάσεις σε υφιστάμενα έργα.

Το πλήρες κείμενο της έκθεσης “Αλήθειες και ψέματα για το Ειδικό Τέλος ΑΠΕ ” μπορείτε να βρείτε στη διεύθυνση:

http://www.helapco.gr/Τα_νέα_μας.html